

BINNENLAND

COMMISSIE STUDIEPROGRAMMA TANDHEELKUNDIGE STUDIE

Sinds een aantal jaren wordt van verschillende zijden aangedrongen op verkorting van de tandheelkundige studie. Tot nu toe is gestreefd naar een verkorting van de werkelijke studieduur met handhaving van de nominale studieduur van zes jaren.

Hoewel dit streven niet geheel zonder resultaat is gebleven, is het wel duidelijk, dat langs deze weg geen belangrijke bekorting zal kunnen worden verkregen. Daar het echter in het belang van de tandheelkundige voorziening van de bevolking dringend noodzakelijk is een toename van het aantal studenten in de tandheelkunde te bevorderen en elke mogelijke belemmering van deze toename uit de weg te ruimen, heeft de minister van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen besloten een commissie te verzoeken op korte termijn een onderzoek in te stellen naar de mogelijkheid van een verkorting van de nominale studieduur, uiteraard met eerbiediging van het universitaire karakter van de studie zoals die in 1947 werd ingevoerd. De minister meent, dat de nominale studieduur van maximaal 5 jaren in andere landen, de verwachting wettigt, dat ook in ons land een verantwoorde opleiding in vijf jaren moet kunnen geschieden. De beperking van de studieduur zal naar zijn mening in de eerste plaats moeten worden gezocht in het medisch-biologische deel van de studie, daar naar hij aanneemt, het specifiek tandheelkundige deel niet voor bekorting in aanmerking kan komen zonder het peil van de opleiding aan te tasten.

Op grond van deze overwegingen heeft de minister de ingestelde commissie verzocht vóór het einde van dit kalenderjaar van advies te dienen over: Een herziening van het studieprogramma voor het kandidaatsexamen en de eventueel daarmee samenhangende wijziging in het medisch-biologische deel van de doctoraalstudie, met dien verstande, dat de totale studieduur tot het doctoraal examen niet langer dan vier jaren duurt.

Voor de samenstelling van de commissie werd ervan uitgegaan, dat hierin zitting zouden nemen de voorzitters van de twee tandheelkundige secties, twee docenten in de vakken van het kandidaatsexamen en één docent in de medische vakken van het doctoraal examen van ieder der twee betrokken universiteiten, terwijl Prof. Dr. P. J. GAILLARD, hoogleraar te Leiden, het voorzitterschap van de commissie op zich heeft genomen. Voorts werden uitgenodigd voor de Rijksuniversiteit te Groningen: Prof. M. HUT, Prof. Dr. R. BRINKMAN, Prof. Dr. H. N. HADDERS, Prof. Dr. F. J. KEUNING;

voor de Rijksuniversiteit te Utrecht: Prof. Dr. H. M. J. SCHEFFER, Prof. Dr. J. JONGBLOED, Prof. Dr. H. G. K. WESTENBRINK, Prof. Dr. K. C. WINKLER. Als secretaris is aan de commissie toegevoegd Mr. J. A. ROGGEVEEN.

DE TANDHEELKUNDIGE STUDIE TE UTRECHT

Aan het onlangs verschenen „Jaarboek der Rijksuniversiteit te Utrecht” over het studiejaar 1957-1958 ontlenen wij dat het totale aantal ingeschreven studenten in de tandheelkunde 489 bedroeg, waarvan 45 vrouwelijke. Voor de eerste maal waren ingeschreven 81 studenten, waarvan 6 vrouwelijke. Dit betekent dat de vrouwelijke studenten 10% uitmaken van het totale aantal tandheelkundige studenten. Hoe betrekkelijk gering de feminine belangstelling voor de tandheelkunde is wordt duidelijk

als men berekent dat deze voor de medische studie in totaal het dubbele beloopt en ten aanzien van de eerste jaars 30%.

De studie der tandheelkunde staat in dat opzicht op een lijn met die in de diergeneeskunde (in totaal ook 10%); het gemiddelde voor alle faculteiten tezamen is ruim 22% vrouwelijke studenten. Het percentage eerstejaars vrouwelijke diergeneeskundige studenten in het genoemde studiejaar overtrof dat in de tandheelkunde, het beliep 15%.

De tandheelkunde stond (en staat) dus het laagst genoteerd in de vrouwelijke belangstelling voor een universitaire opleiding.

Voorts zij nog uit het Jaarboek aangestipt, dat door 52 studenten met goed gevolg het candidaatsexamen tandheelkunde werd afgelegd, door 66 het eerste deel van het doctoraal examen en door 64 het tweede gedeelte van dit examen.

De hoedanigheid van tandarts werd verkregen door 74 afgestudeerden. Van de 89 kandidaten, die zich voor het tandartsexamen in de loop van het studiejaar aanmeldden, werden 15 afgewezen.

RAPPORT ONTWIKKELING AANTAL ACADEMICI

Ook een toekomstig tekort aan tandartsen

Verschenen is het rapport: „De ontwikkeling van het aantal academici tot 1980”. Het is opgesteld door de commissie voor statistiek van het Interuniversitair contactorgaan, waarin o.m. het Centraal bureau voor de statistiek en het Centraal planbureau vertegenwoordigd zijn, onder voorzitterschap van prof. dr. J. J. J. DALMULDER. De rammingen, die in het rapport zijn samengevat, zijn gemaakt onder andere ten behoeve van de commissies spreiding hoger onderwijs, resp. spreiding technisch hoger onderwijs. Het wordt, wegens de onzekerheidsmarges in de prognoses, nodig geacht geregeld dergelijke studies te maken om fouten in de voorspellingen tijdig te corrigeren.

Een complex van factoren is verantwoordelijk voor de toeneming van de behoefte aan academici: industrialisatie, bestuurlijke en sociale maatregelen, toenemende gecompliceerdheid van de maatschappij en de voortschrijdende ontwikkeling van de wetenschap.

Per studierichting zijn er echter opmerkelijke verschillen in de ontwikkeling van de behoefte en de toekomstige arbeidsmarktsituatie te verwachten.

Bij de *geneeskunde* wordt een betrekkelijk geringe toeneming van de behoefte voorzien met het oog op het reeds thans aanwezige en in vergelijking met het buitenland relatief grote aantal artsen per duizend inwoners in Nederland. Indien de belangstelling voor deze studierichting zich naar het tegenwoordige peil zou blijven ontwikkelen, zou men met een kans op overvulling in het artsenberoep rekening moeten houden.

Bij de *tandheelkunde* daarentegen wordt een sterke toeneming van de behoefte verwacht zodat, indien het percentage studenten dat zich voor deze richting laat inschrijven zich niet verdubbelt, met een toenemend tekort aan tandartsen rekening moet worden gehouden.